

इ, कर्मजि किन्दते । अ, किन्दति किन्दते । उ, किन्दते । इदि रोदने । इति दुर्गादासः ॥
 क्लीद, य उ इट् लेदे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (दिवां-परं-चकं-सेट्) अस्तःस्थानीययुक्तः । लोद आर्जी-भावः । य, किन्दयति वस्त्रं पयसा । अ, क्लीदिति लोत्यति । इट्, अक्लिन्दत् अक्लीत् । असात् एषादिलात् उ इत्यन्ये । इति दुर्गादासः ॥ (यथा, नारंदपश्चात्रे ।
 “सुवेषं पुरवं दृष्टा भावं यदि वा यतम् ।
 योनिः किन्दयति नारीणां सत्वं सत्वं हि नारदः!”॥)
 किन्द, चि, (क्लीद् कर्त्तरि क्तः ।) आर्जम् । इत्यमरः । ३।१०५॥ मिजा इति भाषा । (यथा, रामायणे १।४२।१६ ।
 “गङ्गायाः सलिलकिन्दे भस्त्रन्येषां महात्मनम् ।
 स्वर्गं गच्छेयुरवन्तं सर्वे च प्रपत्तामहाः” ॥)
 किन्द्रातः चि, (सेषादिक्लीदेण किन्दे क्लीदयुक्ते अ-तिशयी यस्य ।) सेषादिना किन्द्रचक्षुः । कपादि-जनित्वेदयुक्तं चत्तुर्थयस्य सः । तत्पर्यायः । चुक्षः २ चित्तः ३ पित्तः ४ । कर्मधारयेण किन्दे चत्तुर्थयुक्ते अ-सी । इत्यमरः । २।६।६० ।
 किन्द, य उ अ उ उपतापे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (दिवां-उमं-चकं-सकं-च-सेट्) उदिलात् क्ला वेट् । य अ, किन्दयति किन्दयते । उ, क्लीशिला क्लिङ्गा । उपताप इह उपतप्तीभावः । तत्परयस्य । किन्दयते न च निष्पत्तिमिति इलायुधः । किन्दयते क्षपयः सर्वगमपीति चतुर्भुजः । अन्ये लक्ष्मात् परस्पै-पदममन्तमानाः किन्दयति हि मेधावीति । प्रत्या-सत्त्वायुपरदीधितिकरकिन्दयन्तमो वक्षबीबाहि च किन्दयं करोतीति कयन्नादिलात् क्ये शक्तन्तनाङ्गः । श्वपत्तमौ चिक्किश्वुः सचीताविति महिषप्रथोगच्छ क्रैयादिकात् समादधते वद्येयम् । क्रैयादिकस्य सकर्मकलात् । इति दुर्गादासः ॥
 किन्द्र, अ ग विहृतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (क्रां-परं-सकं-वेट्) अ, अक्लेशीद् अक्लिन्दत् । ग, “इत्यमाराधमानोऽपि किन्द्रयति भुवनचत्वरम्” । इति दुर्गादासः ॥
 किन्दितः, चि, (किन्द्र+कर्त्तरि क्तः इट् वा ।) किन्दितः । इत्यमरः । ३।१।६८ ।
 किन्दृष्टः, चि, (किन्द्र+क्तः पञ्चे नेट्) क्लेशयुक्तः । (यथा, मेघदूते ८४ ।
 “इन्द्रैदैनं लवद्युपरश्चकाल्नैर्विमन्तिं” ॥)
 तत्पर्यायः । किन्दितः २ । पूर्वापरविवदवाक्ये, क्ली । तत्पर्यायः । संकुलम् २ परस्परपराहतम् ३ । इत्यमरः । ३।१।६८ । (यथा,-भागवते १।६।६१ ।
 “शीवितुं नाहेद् क्लिणं विप्रधर्माच्युताशयाः” ॥)
 किन्दितः, ली, (किन्द्र+भावे क्तिः ।) क्लेशः । वेदा । इति धरणी ।
 क्लीतकं, क्ली, (क्लीद+क्तः ।) निपातनात् वक्तोपः । शीतमध्यार्थं कलतीति । कल च्छेपे+अक्लेशो-पीति उः । यद्यिमधुका । इत्यमरः । २।४।२०६ । (चत्व तत्पर्यायः यथा ।

“यद्याकं मधुकं यद्यि क्लीतकं मधुयस्तिका” । इति वैद्यकरलमालायाम् ।
 “आनुपं खलभैवे क्लीतकं द्विविधं सूतम्” । इति चरके द्व॒त्वस्याने प्रथमेऽप्याये ।
 “श्वामा गिरिकाङ्गनकी रसेपु दाक्षारसे सप्तलिकारसे च ।
 इति पित्रेव लीतकसंप्रसिद्धम्
 पित्तार्द्वृदी तज्जठरी च जन्तुः” ।
 इति सञ्चुते चिकित्तितस्याने १८ अध्याये ।
 क्लीतकिका, क्ली, (क्लीतकं क्लोयोऽख्यस्याः ।) “क्लत इनिठनौ” । ५।२।१५ । इति ठन् इस्य लक्ष्मम् । नीलीवृक्षः । इत्यमरः । २।४।६४ ॥ (क्लीतक + स्वर्णकल्प इति इत्यं च । यद्यिमधुका ॥)
 क्लीव, क्ल उ अधार्दी । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा-आत्म-चकं-सेट्) अन्तःस्थानीययुक्तः । अधा-र्द्धमप्रगत्तभीभावः । उ, शोकेन क्लीवते सर्वं । इति इलायुधः । क्ल, अपिसीवत् । इति दुर्गा दासः ॥
 क्लीव, क्ल उ वान्तवत् । (भा-आत्म-चकं-सेट् ।) उ, अचिक्षीवत् । उ, क्लीवते । वान्तवदिति क्लीटुड अधार्दी इत्यर्थः । इति दुर्गादासः ।
 क्लीव, उं सी, (क्लीटुड अधार्दी “इगुपथेति” । ३।१।१३५ । इति कः ।) क्लोपुरुषभिदः । तत्पर्यायः । परङ्गः २ नापुरसकम् ३ लतीयाप्रकृतिः ४ शङ्खः ५ । इत्यमरः । २।४।६८ ॥ लतीयाप्रकृतिः ६ धङ्खः ७ सङ्खः ८ शङ्खः ९ । इति तटीका ॥ पुरुष-तवीतः । तस्य लक्ष्मयम् । यथा, उदाहृतत्वे । “न मूँ फेनिलं यस्य विष्णु चामुनिमञ्जिति । मेष्ट्योक्तामादशुक्राभां इनीः क्लीवः स उच्यते” । (यथा, पराश्रसंहितायाम् ।
 “न एव मृते प्रद्रजिते क्लीवे च प्रतिते पतौ ।
 पच्छापत्सु नारीणां पतिरस्यो विधीयते” ।
 क्लीवस्तु चतुर्भुशप्रकारः । यथा ह नारदः ।
 “चतुर्भुशिवः श्वाह्वे वाङ्गो दृघ्यो मनीषिभिः ।
 चिकित्यस्याचिकित्यस्य तेषामुक्तो विधिः क्रमात् ।
 निर्वाणस्तु दृग्छस्य पद्मप्रदृश्यत्वैव च ।
 अभिशापादिगुरो रोगाद् देवकोधात् तथैव च ।
 दृश्याबहुस्तथाऽुक्तेवो वावरेता मुखेनगः ।
 आक्षेपा मोक्षीयस्य शालीनोऽन्यापतिलक्ष्मा ।
 तत्राद्यावप्रतीकार्यै वक्षार्यं मासमाचरेत् ।
 अनुक्रमात् चत्वार्थ कालः संवत्सरः सूतः ।
 ईर्याश्वादयो येऽन्ये चत्वारः समुद्राहताः ।
 लक्ष्मायास्ते प्रतितवत् चतुर्योन्या अपि स्त्रियाः ।
 अक्लेमूष्मोक्षीयाभां क्लीतेपि प्रतिकर्मणि ।
 पतिरन्धः सूतो नार्या वत्सराहं प्रतीक्ष्य तु ।
 शालीनस्यापि दृग्छस्त्री संयोगादुक्षयेऽध्यजः ।
 तं इनीदेगमनस्योक्तालः याभिरूपाचरेत् ।
 अन्यस्यां यो मनुष्यः स्यादमनुष्यः स्योषिति ।
 अभेत खान्धं भक्ती गो एतत्वार्थं प्रताक्षते ।
 अ पत्तार्थं स्त्रियः दृष्टाः क्लीच्छेव वीजिनो गवः । वर्त वीजवते दैयं सवीजो क्लीच्छमहीति” ।
 निः, चि, विक्रमहीनः । इत्यमरः । ६।३।२१२ ।

क्लेशितः: (यथा, महाभास्ते ३ । अर्चुनाभिगमने ३।३।१३ ।
 “क्लिद्राजन् न दिव्येदादापनः क्लीवजीविकाम्” ॥)
 धर्मेकार्थार्दी निरसाहः । यथा, मनो ३ । १६५ ।
 “आचारहीनः क्लीवस्य नित्यं याचनकस्था” ॥)
 क्लेदः, उं, (क्लीद+भावे घञ् ।) आर्द्रम् । यथा,—
 “पदस्थितस्य पद्मस्य बन्धू वृक्षभास्तरौ ।
 पदस्थितस्य तस्यैव क्लेदलोक्षकरावभौ” ।
 इत्युद्गुः । (यथा च याच्छव्यस्यांहितायाम् ।
 “रसात् रसनं शैवं चेहं लोदं चमार्द्वम्” ।
 अच्च मिताक्षरा । “रसादुक्तात् रसनेन्द्रियं पैत्र्यमङ्गानां वेहं स्त्रियतां मृदुतासहितं क्लेद-मार्दताम्” ॥)
 क्लेदनः, उं, (क्लेशिति स्त्रीप्रादिभिरिति । क्लीद+यिच्छ+कर्त्तरि ल्यः ।) कपः । इति श्वलचन्द्रिका । प्रध्यप्रकारस्यान्तर्गतस्याविशेषः । इति सुखोदीपः (भावे+ल्युट्) आर्द्रकरणम् । यथा, भागवते ३ । २६।४३ ।
 “क्लीदर्वं पिण्डनं दृप्तिः प्राणानापायनोदनम्” ॥)
 क्लेदा [न] उं, (क्लेशिति श्रीतरस्मिभिर्जनम् ।
 क्लीद+यिच्छ+“श्वन् उद्दान् पूषन् द्वीहमिति” । उणां १ । १५८ । इति कनिन् । न लोपे पूर्व-दीर्घः । चन्द्रः । इत्युदाकिवोषः ॥
 क्लेदुः, उं, (क्लेशिति इति । क्लीद+“पूष्टु खृ ख्य-हीति” । उणां १ । ११ । इति उन् ।) चन्द्रः । इति त्रिकाळेशेषः । सत्रिपातः । इति संक्षिप्त-सार उणादित्तिः ॥
 क्लेश, उ वधे । उपतापे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा-आत्म-सकं उपतपार्थे अकं-सेट्) उ, क्लेशते चिक्लेशे । धातुप्रदीपे तु क्लेश व्यक्ताणां वाचीति मूर्द्यन्यानो दृश्यते । क्लेशते न दृथावाक्यमिति । द्वलायुधोऽपि । इति दुर्गादासः ॥
 क्लेश, उं, (क्लिश्च+भावे घञ् ।) दुःखम् । तत्पर्यायः । आदीनवः २ आख्वः ३ । इत्यमरः । (यथा, भगवद्वीतायाम् । ३।४।५ ।
 “क्लीशेऽधिकतरस्तेवामव्यक्तास्तेचेतसाम्” ॥)
 स तु पश्चिमिति । अविद्या १ विद्यारिविधिनी । अस्मिता २ अहमस्तीत्यहङ्कारः । रागः ३ इच्छाविशेषः । देषः ४ वैरिता । अभिनिवेशः ५ मरण-भयम् । इति कुम्साङ्गलिः ॥ (तथाच पातञ्जले साधनपादे २ । २—३ ।
 “समाधिभावानार्थः क्लीशतनूकरणार्थच । अविद्याऽस्मितारागदेवभिनिवेशः” ॥)
 “क्लीशतनूकरणार्थ इत्युक्तं तत्र के क्लेश इत्याह । अविद्यादयो वक्ष्यमाण्यलक्षणाः पश्च ते बाधना-लक्षणां परितापसुप्रजनयन्तः क्लीशश्वद्वाच्याः भवन्ति । ते हि चेतसि प्रवर्त्तमानाः संखार-लक्षणां गुणपरिणामं द्रष्ट्यन्ति” । इति तटीका-कृक्षामार्त्तव्यः ॥) कोपः । अवसायः । इति नेदिनी ॥
 क्लेशितः, चि, (क्लीशेऽप्य जातः ।) क्लेश+इवच् । क्लेशयुक्तः । यथा,—इत्यादतिलक्षे ।
 “निद्रा यातो मम पतिरसौ क्लेशितः कर्मदुःखी” ।